

Dosar nr. 1-1983/2019

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

16 decembrie 2022
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător
Grefieri
Cobușcian,

Petru Harmaniu
Vasile Andoni, Egor Soroceanu, Mihaela

Alisa Cernelea, Nina Barbarasă, Inna Codreanu,
Angela Pînzari, Ana Ciubotaru și Andreea Goreacii

Cu participarea:
Acuzatorului de stat
Părții vătămate
Apărătorului

Alla Cazacu
Veaceslav *****
Alexandru Bodrug, Natalia Taban

a examinat în ședință de judecată publică și în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

***** **Andrei Vasile**, născută la ***** , IDNP
***** , originar din r-nul Ungheni, s. Bușila,
domiciliat în mun. Chișinău, str. ***** , bl. 2, ap. 4
A, studii medii, supus militar, căsătorit, neangajat în
câmpul muncii, anterior judecat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*potrivit învinuirii modificate prin ordonanța acuzatorului de stat din 05 martie 2020, f.d.37-38, vol. IV*).

Cauză penală a fost examinată începând cu 18 iunie 2014, iar în procedura judecătorească Petru Harmaniu, începând cu 23 aprilie 2019 până la 16 decembrie 2022.

În urma examinării cauzei penale nominalizate, instanța de judecată –

a c o n s t a t a t :

***** **Andrei Vasile**, în rezultatul unei înțelegeri prealabile cu ***** Ion Atanasie, urmărind scopul dobândirii bunurilor altei persoane, la data de 06 martie 2014, ora exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, l-a indus în eroare pe ***** Veaceslav Gheorghe, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, precum că nu are asupra sa buletinul de identitate, însă dorește să cumpere tehnică și o să achite ratele din numele lui ***** Veaceslav.

Continuându-și acțiunile sale criminale, ***** Andrei și ***** Ion, în timp ce se aflau în magazinul „Orange” amplasat în mun. Chișinău, str. Negruzzi 2/4 din incinta Centrului Comercial „Grand Hall”, l-au convins pe ***** Veaceslav să cumpere în credit un laptop de

model „Asus X501A” și modem de model „ZTE MF 90 new” cu nr. 60692924 și nr. IMEI 867635016991080, bunuri materiale în sumă totală de 6 200 lei, pe care ***** Andrei și ***** Ion le-au însușit, însă nu și-au onorat obligațiile privind achitarea ratelor lunare, cauzând părții vătămate prejudiciu material considerabil.

Inculpatul ***** Andrei Vasile, în cursul cercetării judecătorești la etapa audierii a refuzat să fie escortat.

Ca urmare a faptului că, ***** Andrei nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de a-l audia, motiv din care prin prisma prevederilor art. 368 alin. (1) pct. (2) din Codul de procedură penală, a dispus citirea declarațiilor acestuia depuse în calitate de bănuit și învinuit la faza de urmărire penală.

Astfel, fiind date citirii declarațiile inculpatului oferite în calitate de bănuit în faza urmăririi penale la data de 19 martie 2014, acesta vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut și a declarat că, într-o zi caldă, nu cunoaște concret anul, data și luna, aflându-se în mun. Chișinău pe str. Vieru 3, la rugămintea persoanei puțin lui cunoscute pe nume Ion ***** a mers cu automobilul său personal de model „Opel Vectra”, cu n/î C PE 789 la centrul comercial „Grand Hall” din mun. Chișinău, str. Negruzzi. A menționat că, Ion se afla atunci încă cu o persoană lui necunoscută de gen masculin. Toți 3 au intrat în incinta centrului menționat, într-un butic „Orange”. Ion împreună cu persoana necunoscută sus menționată alegeau un notebook, și anume care este modalitatea de a lua un notebook în credit. La un moment dat Ion l-a telefonat pe o persoană puțin lui cunoscută pe numele Sergiu cui i-a comunicat să se apropie la Centrul Comercial în cauza. Pe Sergiu îl cunoaște prin intermediul vărului lui pe numele Grigore Lencauțan (tel. 060574865), la care a locuit la gazdă. Peste aproximativ 30 de minute, aflându-se lângă oprire amplasată lângă monumentul „Cotovschi” s-a apropiat Sergiu unde i-a transmis lui Ion Vasilcat o sumă de bani, care era destinată pentru achitarea primei tranșe pentru credit. Tot atunci Ion împreună cu persoana aceea au intrat în incinta centrului comercial în cauza unde au întocmit toate documentele necesare pentru luarea notebookului în credit. A menționat că în acel moment el se afla afară împreună cu Sergiu. Peste puțin timp Ion, împreună cu persoana aceea necunoscută au ieșit afară cu un notebook pe care Ion l-a transmis lui Sergiu după care ultimul a plecat. A menționat că nu a văzut câți bani i-a transmis Sergiu lui Ion pentru achitarea primei tranșe pentru credit cât și dacă i-a mai transmis careva mijloace bănești după ce a primit de la el notebookul. La întrebarea dacă a avut loc discuția între dînsul și persoana aceea necunoscută referitor la angajarea acestuia la vreun serviciu a răspuns că nu a avut loc. El personal nu a discutat cu el despre așa ceva. Ion ***** discuta despre ceva cu persoana aceea. Despre Ion ***** a comunicat că cunoaște că este originar din s. Valea Perjei, r-nul Taraclia. Deseori l-a văzut în perioada cînd locuia la gazdă la Grigore Lencauțan, amplasată pe str. Vieru 3, mun. Chișinău (f.d. 57, vol. I).

Fiind date citirii declarațiile inculpatului oferite în calitate de învinuit la faza urmăririi penale la data de 10 iunie 2014, a susținut integral declarațiile oferite în calitate de bănuit (f. d. 98, vol. I).

În ședința de judecată partea vătămată ***** Veaceslav, fiind audiat sub jurământ și preîntâmpinat de răspundere penală pentru declarațiile făcute cu bună știință fals, a comunicat instanței de judecată că, pe inculpat îl cunoaște, au relații bune, nu sunt în relații de rudenie.

La întrebarea procurorului a comunicat că, aproximativ cu 7 ani în urma, prin luna martie, s-a întâlnit cu Ivan, care locuia în sectorul Ciocana, care i-a zis ca dacă dorește să se angajeze la serviciu, urmează să-și procure un laptop. După care, Andrei l-a condus cu automobilul la hotelul „Chișinău”, de acolo a procurat un laptop în credit pe numele său. Ivan a luat acel laptop și i l-a

dat lui Serghei, care era șef pe parcare. Peste ceva timp, la serviciu nu s-a mai angajat, iar laptopul nu i-a fost întors.

La lucru urma să-l angajeze Serghei. Creditul l-a achitat soția sa, deoarece pe atunci ea lucra. Nu cunoaște de ce l-a achitat. Când Serghei i-a propus angajare, Andrei nu era prezent la discuții

Când Andrei l-a condus cu automobilul să procure calculatorul, nu a discutat nimic cu ultimul. În hotel a intrat cu Ivan, Andrei nu a intrat cu ei. Andrei nu știa nimic de ce urma să se întâmple.

Nu cunoaște unde locuia Andrei, presupune că poate întâmplător a ajuns în ograda unde s-a întâlnit cu Ivan. Andrei nu s-a implicat în discuțiile lor. A mers cu soția la poliție la sectorul Centru, pentru a-i fi întors laptopul, unde a relatat despre cele întâmplate.

Pe Andrei l-a rugat el și Ivan ca să-i ducă și să procure laptopul. Intuiește că Ivan se cunoștea cu Andrei.

A menționat că, Andrei nu i-a dat nici un ban. Suma contractului era înjur la 5 000 lei, creditul era pe 1 an de zile. Suma este considerabilă, deoarece nu avea bani.

Laptopul urma să-l dea la parcare, iar din salariu urma să-i fie reținută plata pentru credit. A făcut acest lucru, deoarece se gândea că va fi remunerat corespunzător. Nu are grad de dizabilitate. Cu Andrei s-a întâlnit deja la judecată, nu au discutat despre nimic.

La întrebarea apărătorului a menționat că, Andrei și Ivan pe drum spre procurarea laptopului, nu au comunicat. Când a intrat și a ieșit din magazin, Andrei era afară, servea cafea lângă hotel.

Ivan a luat laptopul, a trecut drumul și i l-a dat lui Serghei. Andrei nu putea să audă discuția dintre Veaceslav și Ivan. Nu cunoaște cum Ivan s-a înțeles cu Andrei să se întâlnească.

Nu are pretenții materiale și morale față de Andrei *****.

În ședința de judecată martorul ***** Elizaveta a declarat instanței că, pe Andrei îl cunoaște din ședințele de judecată.

La întrebarea procurorului a menționat că, soțul ei, prin luna martie 2014, a venit acasă și i-a povestit că s-a întâlnit în ogradă cu niște prieteni Ion ***** și Grigore, care au zis că îl angajează la lucru în calitate de paznic. Pentru aceasta este nevoie de a procura un laptop. Au stabilit că ei (soțul, Ion și Grigore) vor cumpăra laptopul împreună. El și Veaceslav au mers și au cumpărat laptopul. Ulterior, peste un timp i-a venit factura acasă precum că, urmează să achite câte 350 lei timp de 1 an. I-a povestit lui Veaceslav că, trebuie de achitat creditul, iar el i-a spus că, va merge la Ion ***** pentru a achita. A rămas factura acolo cu pretextul că va achita. A doua luna a venit o altă factură, însă suma spre achitare era deja 700 lei, adică prima luna nu a fost achitată. A treia lună deja era suma de 1 050 lei. Atunci i-a zis lui Veaceslav să afle unde locuiește Ion, au mers la gazdă, unde fiica stăpânului care dădea în chirie apartamentul i-a comunicat că Ion nu mai locuiește. De asemenea, ***** Elizaveta i-a povestit fetei, precum că are un credit să achite, însă Ion nu-l achită, la ce i-a răspuns că, „Ion poate face de acesta”. Ne dorind să aibă probleme cu banca, a achitat banii în vederea stingerii creditului. Atunci a decis să meargă la poliția din sectorul Centru, unde au scris o cerere, Veaceslav a aflat numărul de automobil al lui Andrei. Polițiștii au mers pe adresa indicată de Andrei și de acolo au luat laptopul, care le-a fost restituit.

Nu cunoaște ce i-a povestit Andrei poliției. A achitat suma de 7 500 lei. Pentru familia ei este o suma nu prea mare. Anterior aceasta suma era pentru doua luni și jumătate. La poliție, doamna a scris din cuvintele lor declarațiile, le-au citit și le-au semnat. Așa a fost procedura și cu soțul ei, nu era prezentă. Andrei i-a dus și i-a adus cu automobilul când au procurat laptopul.

Laptopul a fost reîntors după ce au depus plângere. Dacă nu scria la politie, nu primea laptopul înapoi.

Creditul urma să fie achitat de 3 persoane. Consideră că, soțul ei era mințit.

În ședința de judecată a fost imposibil de a asigura prezența martorului Morari Sergiu, or potrivit informației din SIC „Acces Web”, s-a stabilit că, Morari Sergiu a decedat la data de 02 octombrie 2021.

În pofida faptului că, inculpatul inițial a participat, iar ulterior nu s-a prezentat în ședință de judecată și nu și-a mai expus în fața instanței opinia în privința tuturor circumstanțelor de fapt incriminate, vinovăția acestuia în comiterea faptei incriminate în baza art. 190 alin. (2) alin. (b) din Codul penal, se confirmă totuși prin probele cercetate nemijlocit în ședința de judecată, și anume:

- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 13 martie 2014 (f.d.8, vol. I);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografii din 18 martie 2014, potrivit căruia, partea vătămată ***** Veaceslav a declarat că, din persoanele prezentate l-a recunoscut pe bărbatul sub cifra „2” – pe nume Andrei. La recunoscut după forma feței, freza scurtă (f.d.19, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare din 18 martie 2014, potrivit căruia au fost ridicate copiile contractelor de procurare a bunurilor din 04 martie 2014 (f.d. 21-36, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare din 19 mai 2014, potrivit căruia s-a ridicat un laptop de model „Asus X501A”, seria și nr. C9NOCX470230397 cu încărcătorul de model „Asus” (f.d.43, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectelor din 21 mai 2014, potrivit căruia s-a supus examinării laptopul de model „Asus X501A”, seria și nr. C9NOCX470230397 cu încărcătorul de model „Asus” (f.d. 44, vol. I);
- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictu din 21 mai 2014, prin care s-a recunoscut ca corp delict laptopul de model „Asus X501A”, seria și nr. C9NOCX470230397 cu încărcătorul de model „Asus” (f.d. 45, vol. I);
- ordonanța de restituire a corului delictu din 21 mai 2014, potrivit căruia părții vătămate ***** Veaceslav i-a fost restituit laptopul de model „Asus X501A”, seria și nr. C9NOCX470230397 cu încărcătorul de model „Asus” (f.d. 47, vol. I);
- recipisa semnată de partea vătămată ***** Veaceslav prin care se confirmă că, a primit laptopul de model „Asus X501A”, seria și nr. C9NOCX470230397 cu încărcătorul de model „Asus” (f.d. 48, vol. I);
- procesul-verbal de confruntare din 21 mai 2014 dintre partea vătămată ***** Veaceslav și ***** Andrei în calitate de bănuit, în cadrul căreia a fost efectuată confruntarea, inclusiv cu participarea unui apărător, ambii participanți au oferit declarații, *partea vătămată a menționat că*, persoana pe nume Andrei împreună cu Ion ***** i-a propus să activeze la dânsul la auto parcare din s. Bubuieci în calitate de paznic, unde el activează în calitate de meșter. Tot atunci dânsii au mai comunicat că, pentru instalarea camerelor de vederi pe teritoriul autoparcării este nevoie de un notebook. Toți, cu automobilul lui Andrei de model „Opel Vectra” s-au deplasat la magazinul „Orange” de pe lângă hotelul „Cosmos”, unde toți trei au intrat în magazin. Ion i-a comunicat că, a pierdut buletinul de identitate și că este necesar să i-a notebookul în credit pe buletinul său. Menționează că, în magazin

persoana pe nume Andrei stătea mai departe de ei. Ion era persoana care a discutat cu vânzătorul. După perfectarea actelor, Ion a luat notebookul, și toți au ieșit afară. După care, tot atunci, Andrei a luat notebookul, comunicând că, trebuie să-l înregistreze la firma lui, a urcat în mașină și a plecat, apoi a revenit, au plecat spre sec. Ciocana, str. Vieru 3, unde l-au lăsat și au plecat, ulterior nu s-au mai văzut. Totodată, ***** *Andrei în calitate de bănuțat a menționat că*, persoana în cauză puțin o cunoaște, locuiește pe sec. Ciocana, str. Igor Vieru. Nu este de acord cu declarațiile părții vătămate. La începutul lunii martie 2013, un cunoscut de al său pe nume Ion ***** l-a rugat să-l aducă pînă la magazinul „Orange” de pe lângă hotelul „Cosmos” împreună cu persoana care stă în fața lui. La ce a fost de acord. Ion și persoana care stă în fața lui au intrat în magazin, iar peste puțin timp au ieșit afară cu un notebook. Tot atunci Ion a vândut acest notebook persoanei pe nume Sergiu, primind careva bani. Nu a propus careva locuri de muncă lui Veaceslav. Fiind întrebat, ***** Veaceslav dacă a achitat careva bani pentru prima tranșă pentru notebook, acesta a menționat că a achitat prima tranșă în sumă de 1 100 lei. Bani i-a transmis persoana care stă în fața lui. De asemenea, ***** Andrei, fiind întrebat dacă a activat la vre-o autoparcare, administrație sau întreprindere, acesta a comunicat că nu a activat nici la o autoparcare, administrație sau întreprindere (f.d.73, vol. I).

În cadrul cercetării judecătorești, de către partea apărării nu au fost prezentate și cercetate alte mijloace de probă suplimentar celor prezentate de partea acuzării.

Pentru a ajunge la concluzia despre vinovăția inculpatului ***** Andrei în comiterea infracțiunii imputate și încadrarea juridică corectă a acțiunilor acestuia, instanța a făcut o analiză amplă a probelor administrate și prezentate de acuzatorul de stat, care au constituit obiectul prezentei cercetări judecătorești, în raport cu prevederile normelor penale materiale, actelor normative și doctrinei relevante speței examinate.

Audiind declarațiile părții vătămate și ale martorului, citind declarațiile inculpatului depuse în cursul urmăririi penale, studiind materialele cauzei penale, instanța de judecată ajunge la concluzia că în ședința de judecată și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului ***** Andrei în comiterea infracțiunii imputate și încadrează acțiunile acestuia în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, după semnele calificative și anume: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune considerabile, săvârșită de două persoane.

Potrivit art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

E de menționat că, potrivit art. 389 alin. (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Aliniatul (4) al aceluiași articol prevede că, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Reieșind din componența de infracțiune incriminată inculpatului ***** Andrei în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, potrivit Doctrinei, instanța de judecată stabilește că prin acțiunile sale infracționale, ***** Andrei a atentat la obiectul juridic generic a infracțiunii incriminate, care îl constituie relațiile sociale cu privire la patrimoniu, iar obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie are un caracter complex: obiectul juridic principal-l formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Prin intermediul inducerii în eroare, făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa.

În același timp, obiectul material al infracțiunii comise constituie bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

La caz, obiectul material la care s-a atentat prin acțiunile ilegale ale inculpatului ***** Andrei constituie laptopul de model „Asus X501A”, pe care ***** Andrei și ***** Ion le-au înșușit.

Latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane se înțelege transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Totodată, infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul său plac.

Constatarea laturii obiective a infracțiunii de escrocherie presupune și stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere - și urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate.

În speță, instanța de judecată atestă că, inculpatul ***** Andrei Vasile în rezultatul unei înțelegeri prealabile cu ***** Ion, urmărind scopul dobândirii bunurilor altei persoane, la data de 06 martie 2014, ora exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, l-a indus în eroare pe ***** Veaceslav Gheorghe, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte

mincinoase, precum că nu are asupra sa buletinul de identitate, însă dorește să cumpere tehnică și o să achite ratele din numele lui ***** Veaceslav.

Continuându-și acțiunile sale criminale, ***** Andrei Vasile și ***** Ion, în timp ce se aflau în magazinul „Orange” amplasat în mun. Chișinău, str. Negruzzi 2/4 din incinta Centrului Comercial „Grand Hall”, l-au convins pe ***** Veaceslav să cumpere în credit un laptop de model „Asus X501A” și modem de model „ZTE MF 90 new” cu nr. 60692924 și nr. IMEI 867635016991080, bunuri materiale în sumă totală de 6 200 lei, pe care ***** Andrei și ***** Ion le-au însușit, însă nu și-au onorat obligațiile privind achitarea ratelor lunare, cauzând părții vătămate prejudiciu material considerabil.

Prin urmare, latura obiectivă a infracțiunii imputate a fost realizată pe deplin de către inculpat.

În situația respectivă, fapta inculpatului, urmează a fi calificată ca escrocherie, deoarece până a da naștere raportului juridic de conflict, prin înșelăciune urmăreau cu vehemență scopul însușirii bunurilor altei persoane.

În acest sens, instanța de judecată a constatat că infracțiunea dată a fost săvârșită de două persoane, fiecare din ele având rolul său. Deși înțelegerea referitor la convingerea și determinarea părții vătămate ***** Veaceslav să cumpere în credit laptop de model „Asus X501A” și modem de model „ZTE MF 90 new” cu nr. 60692924 și nr. IMEI 867635016991080 le-a purtat Ion ***** , în privința

căruia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată din motivul că Ion ***** a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța reține existența unui raport juridic.

Pe de altă parte, conform probelor din dosar, în special a declarațiilor părții vătămate instanța a constatat că rolul inculpatului ***** Andrei la comiterea infracțiunii a fost de a menține eroare indusă părții vătămate *„...a comunicat că, aproximativ cu 7 ani în urma, prin luna martie, s-a întâlnit cu Ivan, care locuia în sectorul Ciocana, care i-a zis că dacă dorește să se angajeze la serviciu, urmează să-și procure un laptop. După care, Andrei l-a condus cu automobilul la hotelul Chișinău, de acolo a procurat un laptop în credit pe numele său... „Pe Andrei l-a rugat el și Ivan ca să-i ducă și să procure laptopul. Intuiește că Ivan se cunoștea cu Andrei”... „Când a intrat și ieșit din magazin, Andrei era afară, servea cafea lângă hotel”.*

La fel, instanța reține declarațiile martorului acuzării ***** Elizaveta, care prin declarațiile sale în fapt, a comunică instanței că *„...că soțul ei era mințit”.*

Deci, se înregistrează eroarea, și rolul fiecăruia în comiterea infracțiunii.

Subsecvent, instanța de judecată mai reține că infracțiunea de escrocherie este o infracțiune materială, aceasta fiind consumată în momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

În acest sens, după ce l-au convins pe ***** Veaceslav să cumpere în credit laptopul de model „Asus X501A” și modem de model „ZTE MF 90 new” cu nr. 60692924 și nr. IMEI 867635016991080 l-au însușit.

Latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin vinovăție sub forma intenției directe. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Legiuitorul indică și asupra faptului că în cazul infracțiunii specificate la art. 190 din Codul penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul

încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

În continuare, în partea laturii subiective instanța de judecată reține că din probatoriul cercetat în cadrul ședinței de judecată rezultă cu certitudine că inculpatul a acționat cu intenție directă, în mod conștient luând bunul mobil ce nu-i aparține.

Distinct de cele menționate, instanța remarcă că, deși inculpatul a refuzat să fie escortat în ședința de judecată, în ordinea art. 368 din Codul de procedură penală, au fost date citire declarațiilor din cadrul urmăririi penale, iar din probatoriul prezentat se constată că, ultimul a negat faptul că a avut careva înțelegeri cu Ion *****, în privința căreia cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, privind obținerea ilicită a bunurilor altei persoane.

Concomitent, instanța reține că, la 21 mai 2014, dintre inculpatul în calitate de bănuit și partea vătămată a fost efectuată confruntarea, inclusiv cu participarea unui apărător, în cadrul căreia, ambii participanți au oferit declarații, în cadrul căruia, partea vătămată a menționat că, *„...persoana pe nume Andrei împreună cu Ion ***** ia propus să activeze la dânsul la auto parcare din s. Bubuieci în calitate de paznic, unde el activează în calitate de meșter. Tot atunci dânsii au mai comunicat că pentru instalarea camerelor de vederi pe teritoriul auto parcarii este nevoie de un notebook. Toți, cu automobilul lui Andrei de model „Opel Vectra” s-au deplasat la magazinul „Orange” de pe lângă hotelul „Cosmos”, unde toți trei au intrat în magazin. Ion i-a comunicat că a pierdut buletinul de identitate și că este necesar să ia notebookul în credit pe buletinul său. Menționează că în magazin persoana pe nume Andrei stătea mai departe de ei. Ion era persoana care a discutat cu vânzătorul. După perfectarea actelor, Ion a luat notebookul, și toți au ieșit afară. După care, tot atunci, Andrei a luat notebookul comunicând că trebuie să-l înregistreze la firma lui a urcat în mașină și a plecat, apoi a revenit, au plecat spre sec. Ciocana, str. Vieru 3, unde l-au lăsat și au plecat, ulterior nu s-au mai văzut, ... iar inculpatul în calitate de bănuit a menționat că nu este de acord cu declarațiile părții vătămate”*.

Astfel, toate aceste circumstanțe demonstrează clar că intenția inculpatului a fost una directă, fiind în cunoștință de cauză despre dobândirea ilicită a bunului altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune considerabile, săvârșită de două persoane.

Mai mult, instanța de judecată reține și constatările de facto din Sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 04 aprilie 2019, având puterea lucrului judecat.

Conform sentinței menționate Ion ***** a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal în condiții identice, acționând după o schemă bine determinată. Instanța de judecată a remarcat că în cauza penală menționată, inculpatul Ion ***** a recunoscut integral vinovăția și a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) din Codul penal este persoana fizică, responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani. La caz, în momentul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, ***** Andrei era responsabil și avea vârsta de 47 ani, întrunind condițiile subiectului infracțiunii.

La fel, calificativul incriminat inculpatului „săvârșită de două persoane” a fost demonstrat în ședința de judecată în mod indubitabil prin probe pertinente, concludente și veridice,

stabilindu-se că inculpatul a participat în comun acord cu ***** Ion, la care face trimitere însăși și partea vătămată ***** Veaceslav.

Astfel, acțiunile intenționate ale inculpatului ***** Andrei, se încadrează în limitele elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

Suplimentar, instanța statuează că la calificarea infracțiunii săvârșite cu cauzarea de daune în proporții considerabile, în conformitate cu art.126 alin.(2) din Codul penal. Caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La caz, cu referire la caracterul considerabil al prejudiciului cauzat prin infracțiune în mărime de 6 200 lei, instanța a stabilit că suma, cauzată părții vătămate ***** Veaceslav în urma săvârșirii infracțiunii este una considerabilă, în acest sens se reține consemnarea expresă a acestui fapt de către partea vătămată și soția acestuia audiată în calitate de martor în ședința de judecată și în plângerea acesteia depusă la organul de urmărire penală.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, instanța de judecată a stabilit întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui ***** Andrei, prin urmare, instanța ajunge la concluzia că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.b) din Codul penal a fost demonstrată incontestabil.

În cadrul dezbaterilor judiciare, de către acuzatorul de stat, procuror Alla Cazacu, a fost solicitată recunoașterea inculpatului vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. b) din Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Apărătorul inculpatului, în dezbaterile judiciare a solicitat instanței emiterea în privința lui ***** Andrei unei sentințe de achitare, pe motiv că de către acuzare nu au fost prezentate probe pertinente întru demonstrarea vinovăției inculpatului.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia. În continuare instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile art. art. 7, 75 din Codul penal.

Astfel, norma prevăzută la art. 7 alin. (1) din Cod penal, stipulează că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, norma indicată coroborată cu prevederile art. 75 alin. (1) din Cod penal, care stabilește că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și

reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Ca urmare din dispoziția art. 75 alin. (1) din Cod penal, se desprind criteriile de individualizare a pedepselor și anume că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, criteriile date răspund la cum trebuie să fie aplicată pedeapsa.

În prezenta speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui ***** Andrei, la răspundere penală pe componența de infracțiuni prevăzute de art.190 alin.(2) lit.b) din Cod penal.

Astfel conform art. 51 alin. (2) din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În acest sens, instanța de judecată reține că fapta comisă de inculpatul ***** Andrei la data comiterii infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. b) din Codul penal reprezintă o infracțiune gravă, concluzia rezultă din interpretarea sistemică a prevederilor art.190 alin.(2) lit. b) și art.16 alin.(4) din Cod penal.

Or, pe parcursul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că faptele imputate inculpatului, au fost comise în anul 2013, legea penală în vigoare, prevăzută de art.190 alin.(2) lit. b) din Cod penal, stabilind o pedeapsa sub formă amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.

Reieșind din circumstanțele expuse *supra* instanța de judecată la stabilirea pedepsei lui ***** Andrei urmează să aplice limitele pedepsei penale de la data comiterii faptei.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului ***** Andrei, instanța de judecată, urmează să țină cont de faptul că ultimul a fost anterior judecat (f.d.60-61, vol. I), nu se află la evidența medicului narcolog (f.d.66, vol. I) sau psihiatru (f.d.64, vol. I), nu este angajat în câmpul muncii.

Circumstanțele prevăzute de art.76, 77 din Codul penal nu au fost stabilite.

Totodată nu se atestă temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal.

Astfel, constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, instanța urmează să-i stabilească inculpatului pedeapsa penală capabilă să corecteze făptuitorul.

În contextul celor expuse *supra* și potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Cod penal, care indică asupra faptului că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, alin. (2) al articolului precizat prevede că, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În ceea ce privește categoria pedepsei ce urmează a fi stabilită inculpatului, instanța de judecată, se va călăuzi de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea apărării societății împotriva comiterii unor astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea.

În circumstanțele elucidate mai sus, instanța de judecată consideră la caz că, corectarea și reeducarea inculpatului, este posibilă prin aplicarea în privința ultimului a unei pedepse penale sub formă de închisoare.

Prin urmare, ținând cont de scopul pedepsei penale, de faptul că inculpatul nu este la prima abatere de Lege, nu a manifestat căință față de fapta comisă și respect față de normele de conviețuire în societate, instanța conchide de a-i stabili inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În același timp, se reține că, conform prevederilor normei art. 190 alin. (2) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, de rând cu sancțiunea principală urmează a fi aplicată și sancțiunea cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Așadar, în considerarea în care privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, prin sine va produce efectul reeducativ pentru inculpat, instanța va stabili această pedeapsă în privința inculpatului la limita maximă de 3 ani, or, careva circumstanțe excepționale, conform prevederilor art. 79 din Codul penal, pentru a nu aplica pedeapsa complementară obligatorie în privința lui ***** Andrei instanța nu a stabilit.

În conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) din Codul penal, pedeapsa închisorii urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Astfel, dat fiind faptul că, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă, având în vedere că deși soluția dictată de instanță este de condamnare cu executare reală a pedepsei cu închisoare, instanța de judecată constată că în prezenta cauză inculpatul nu are aplicată nicio măsură preventivă, motiv din care, soluționând chestiunea referitoare la măsura preventivă aplicată inculpatului, se va dispune aplicarea față de ***** Andrei a măsurii preventive – arestul preventiv, după intrarea sentinței în vigoare.

Corpus delict la cauza penală este identificat prin ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictelor din 21 mai 2014, prin care s-a recunoscut ca corpus delict laptopul de model „Asus X501A”, seria și nr. C9NOCX470230397 cu încărcătorul de model „Asus” (f.d. 45, vol. I), iar soarta acestora va fi soluționată în conformitate cu art. 162 din Codul de procedură penală.

Acțiune civilă, bunuri sechestrare, în prezenta cauză penală nu au fost identificate, iar acuzatorul de stat nu a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare.

Cât privește solicitarea apărătorului Natalia Taban privind achitarea lui ***** Andrei, deoarece nu ar fi fost prezentate probe suficiente care ar demonstra vina inculpatului, instanța o va aprecia critic, or în urma analizei probelor instanța de judecată a constatat cu certitudine că, vinovăția inculpatului ***** Andrei este dovedită prin probele administrate la materialele cauzei, care sunt consecutive, coroborează între ele, corespund circumstanțelor și materialelor cauzei penale.

Totodată, instanța de judecată apreciază că, inculpatul ***** Andrei, prin refuzul de a fi escortat în ședința de judecată, respectiv pentru a depune declarații urmărește scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, or refuzul s-a apreciat ca o metodă de a se apăra de învinuirea înaintată, ca un drept de a nu se incrimina, garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 CEDO.

Totodată, instanța a reținut că la materialele cauzei se regăsește plângerea depusă de ***** Andrei la data de 25 iulie 2014 împotriva acțiunilor procurorului Gheorghe Graur în cadrul examinării prezentei cauze penale, iar prin încheierea din 06 august 2014, judecătorul de instrucție al Judecătoriei, Centru, mun. Chișinău a dispus declinarea competenței de la

examinarea plângerii în temeiul art. 297 alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală, din motiv că, cauza penală fusese expediată în instanța de judecată.

În motivarea cererii a deplâns că, în cadrul urmăririi penale pe caz de către procurorul Gheorghe Graur i-a fost încălcat dreptul la apărare și principiile unui proces echitabil, prin oferirea avocatului din oficiu, or avocatul prin contract în persoana lui Bodrug Alexandru a fost în imposibilitate să se prezinte. De asemenea procurorul i-a refuzat să fie audiat în calitate de martori și alte persoane ca, Lencăuțan Grigore și ***** Ion. Nu i-a fost comunicat, inclusiv și avocatului rezultatul examinării cererii depuse de avocatul Bodrug Alexandru cu privire la încetarea urmăririi penale în privința sa, deoarece consideră că nu a comis infracțiunea incriminată. De asemenea nu a primit copia rechizitoriului. Consideră că procurorul prin acțiunile sale a depășit atribuțiile de serviciu în exercitarea funcției sale în cadrul examinării prezentei cauze penale, având ca scop prin orice mijloace să transmită cauza penală în instanța de judecată fără efectuarea unei anchete obiective și multiaspectuale a tuturor circumstanțelor cauzei și neatrăgând pe ***** Ion care în complicitate cu alte persoane a sustras prin escrocherie de la partea vătămată notebook în primăvara anului 2013.

Analizând argumentele invocate, instanța de judecată consideră că aceste motive reflectă în sine

reaprecierea stării de fapt, a circumstanțelor și probelor cauzei. Criticele formulate de ***** Andrei sunt motivate sub aspectul eschivării într-un mod de la răspunderea penală pentru cele săvârșite, or pe parcursul cercetării judecătorești toate probele incluse în rechizitoriu au fost cercetate și verificate nemijlocit în instanța de judecată, asigurându-se inclusiv dreptul la apărare a inculpatului asistat de avocatul Alexandru Bodrug, or în cadrul cercetării judecătorești, de către partea apărării nu au fost prezentate și cercetate alte mijloace de probă suplimentar celor prezentate de partea acuzării.

Instanța de judecată consideră că, în cadrul judecării cauzei penale au fost verificate multilateral

și obiectiv toate împrejurările de fapt și de drept a cauzei în raport cu probele cercetate, iar concluzia instanței nu contravine cumulului de probe administrat, în vederea constatării vinovăției inculpatului ***** Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

În contextul dat, instanța de judecată va respingerea ca neîntemeiată plângerea depusă de ***** Andrei la data de 25 iulie 2014 împotriva acțiunilor procurorului Gheorghe Graur în cadrul examinării prezentei cauze penale.

În conformitate cu art. art. 340, 384, 385, 389 alin. (4) pct. 1), 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e :

***** **Andrei Vasile** se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, și se condamnă în baza acestei Legi, stabilindu-i pedeapsa sub formă de **închisoare pe un termen de 3 (trei) ani**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani.

În vederea executării sancțiunii penale, se aplică în privința lui *** Andrei Vasile** măsura preventivă sub formă de **arest preventiv, după definitivarea sentinței**, cu plasarea ulterioară în penitenciar pentru executarea pedepsei.

Termenul pedepsei lui ***** **Andrei Vasile** urmează a fi calculat din data pronunțării prezentei sentințe – 16 decembrie 2022.

Se respinge ca neîntemeiată plângerea depusă de ***** Andrei la data de 25 iulie 2014 împotriva acțiunilor procurorului Gheorghe Graur în cadrul examinării prezentei cauze penale.

Corpul delict:

-laptopul de model „Asus X501A”, seria și nr. C9NOCX470230397 cu încărcătorul de model „Asus” recunoscut prin ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delict din 21 mai 2014, restituit părții vătămată ***** Veaceslav prin ordonanța de restituire a corului delict din 21 mai 2014, de lăsat spre păstrare în posesia acestuia.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,
Judecător
Harmaniuc

Petru